

Mgr. Tomáš Veber

Katedra praktické teologie

Teologická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Kněžská 8, 370 01 České Budějovice

Posudek diplomové práce

Název práce: Přístupy ke smrti a k pohřbívání v různých historických epochách lidstva

Autor práce: Ludmila Půbalová

Diplomantka se ve svém díle pokusila o věc u magisterských prací spíše méně obvyklou – snažila se vytvořit syntézu. Podtitul práce, *Pohled na smrt v myšlenkových koncepcích v průběhu dějin*, domnívám se, daleko lépe odpovídá tomu, co do své práce posbírala z dostupné literatury. Obávám se však, že takto synteticky pojatá práce kompilačního charakteru nakonec působí jako poněkud povrchní, hekticky „postahovaná“ a bez výraznějších vědeckých závěrů.

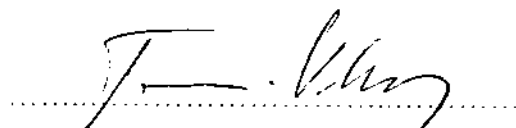
Přitom sám závěr práce může být interpretován několika způsoby, v zásadě pozitivně – jako svědectví o naší době, jako povzdech za zašlou krásou starých časů, kdy lidé ještě uměli „žít se smrtí“. Anebo v zásadě negativně – jako nic nového neříkající, nevědecký, až žurnalistický pamflet „na tu naši vyšínutou epochu“. Jedno je jisté, kolegyně Ludmila Půbalová prokázala nesmírnou odvahu a píli.

Méně už je na práci patrna pečlivost. Poněkud uchvátaná (autorčina) redakce dovolila mnohým chybám, aby kvalitu předloženého finálního textu poněkud snížily. Jde o chyby ve stylu, kterých je opravdu hodně, méně už chyby gramatické. Mnoho je však chyb technických. Ty objevujeme všude – od prvních poznámek pod čarou až po seznam použité literatury.

Abych alespoň o něčem psal konkrétně – a zamezil tak případným „vytáčkám“, volím téma začátku a konce středověku, tedy s. 43. Autorka zde správně poznamenává, že „*Vymezení konce středověku je poněkud složitější.*“ Jenže, a tady budu zřejmě v odborné rozepři i s konzultantem, PhDr. Ondřejem Chvojkou, který by se přece jinak také ohradil, on i ten začátek středověku není tak jednoznačný. Rokem 476 se sice cosi „ztrácí z mapy dějin“, ale začátek středověku nemusí nutně být vymezen jen tímto koncem. Krásnou, daleko mnohoznačnější symboliku nese rok 529 – začátek stavby montecassinského kláštera a zároveň konec (antické) filosofické školy v Athénách. A což časný začátek rokem 313, tedy s vydáním milánského ediktu? A tak bychom mohli pokračovat ještě chvíli.

Co je však pro výsledné hodnocení nejpodstatnější, je fakt, že práce – i přes množství chyb – nenudí, ale naopak provokuje. Nutí přikyvovat i zuřivě nesouhlasit. V tom se nápadně podobá jednomu ze svých literárních zdrojů – eseji Norberta Eliase *O osamělosti umírajících* (Nakladatelství Franze Kafky, Praha 1998). A také proto si zaslouží být hájena. Práci **doporučuji k obhajobě.**

V Českých Budějovicích, 17. srpna 2008.

Mgr. Tomáš Veber, oponent práce